

Het nut van dergelijk werk? Wij laten liever R. Badinter aan het woord. Zijn bedenking in het voorwoord tot dit boek lijkt me een nuttige overweging voor zijn Belgische collega: 'En Justice, tout est liè. Les sociétés les plus préoccupées du sort des victimes sont celles aussi qui s'attachent le plus volontiers à une politique de prévention de la délinquance et qui refusent les prisons-pourrissoirs. En revanche, les pays où la Justice conserve les pratiques répressives d'antan sont le plus souvent ceux où l'on ignore la solidarité avec les victimes. L'humanité n'est pas sélective, même si elle a ses orders de priorité dont la première est l'assistance aux victimes'.

F.H.

Slachtoffer van een ongeval: Wat moet ik doen?, uitgegeven door het Centrum voor Informatie in Assuranties, de Meeûsplantsoen 29, 1040 Brussel

Volgens de cijfers van de Beroepsvereniging van Verzekeringsondernemingen (B.V.V.O.) werden in het jaar 1982 alleen al 79.757 mensen het slachtoffer van een verkeersongeval waarvan 2.061 doden, 20.366 zwaargewonden en 57.330 licht gewonden. Als men de ongevallen op weg van en naar het werk niet meerekent, waren er in datzelfde jaar 179.629 arbeidsongevallen waarvan 168.317 met tijdelijke arbeidsongeschiktheid, 11.064 met blijvende invaliditeit en 248 met dodelijke afloop. Over de zogenaamde 'huishoudelijke' ongevallen zijn blijkbaar geen preciese cijfers beschikbaar. Alleszins staat vast dat er jaarlijks een zeer grote groep personen als slachtoffer van een ongeval zich de vraag stellen: wat moet ik doen?

Het is dan ook een gelukkig initiatief van hogergenoemde beroepsvereniging om, samen met het Centrum voor Informatie in Assuranties een brochure, in feite een mapje met vier steekkaarten, uit te geven waarin een heel pak praktische informatie is terug te vinden ten behoeve van deze categorie slachtoffers en waarin de voornaamste aspecten van de schadevergoedingsproblematiek worden belicht. Bedoeling is de map te verspreiden via verzekeringsmaatschappijen en hun inspecteurs, en via de makelaars en agenten. Men denkt er ook aan ze later ter beschikking te houden in ziekenhuizen en O.C.M.W.'s. De eerste steekkaart kreeg als titel 'waar in elk geval mee beginnen' en is vrij algemeen in zijn informatie. Ze is dan ook bedoeld voor alle slachtoffers, ongeacht de oorzaak van het ongeval. Er worden begrippen behandeld als aansprakelijkheid, wetsverzekering, rechtsbijstandsverzekeraar, wie zal de kosten betalen na ongeval, waarvan zal men leven gedurende een procedure enz. Op de tweede steekkaart vertrekt men van de hypothese waarin iemand slachtoffer is van een ongeval waarin een derde betrokken was. Men bespreekt er de vergoedingsmodaliteiten die zullen toegepast wanneer de aansprakelijkheden duidelijk vastgesteld zijn. Er wordt o.m. het onderscheid gemaakt tussen het geval dat de tegenpartij, die aansprakelijk is, verzekerd is of niet. Verder gaat men in op de vraag welke schade vergoed wordt, wie het bedrag bepaalt en hoe ... enz. De derde steekkaart handelt over een bijzondere categorie, nl. de arbeidsongevallen, toch wel een ingewikkelde materie. Men geeft informatie over vervangingsinkomens, consolidatie, homologatie, mogelijkheid tot herziening, fonds voor arbeidsongevallen. De laatste steekkaart geeft een overzicht van een aantal vragen m.b.t. de persoonlijk-

ke verzekeringen die door het slachtoffer zelf of in zijn voordeel – b.v. door de school of door een sportclub – werden gesloten. Er wordt uitgelegd hoe men in dit geval moet tewerkgaan om b.v. terugbetaling te verkrijgen van medische kosten die niet door het ziekenfonds of door een ander verzekeringsorganisme betaald worden. Tenslotte wordt informatie gegeven over de vergoedingen voor invaliditeit die gekumuleerd kunnen worden met andere uitkeringen.

Zoals hoger reeds gezegd: een zeer nuttig initiatief. Elke poging om wat klaarheid te brengen in ons alsmat minder doorzichtig rechtssysteem, is toe te juichen. Slechts twee randbedenkingen. Soms blijven de formuleringen nog vrij abstrakt, maar binnen het bestek van enkele bladzijden was wellicht niet anders mogelijk. Een tweede bedenking is dat er, zowel expliciet als tussen de regels, bijna op elke bladzijde verwezen wordt naar de verzekeringsmakelaars als diegenen die niet alle maar toch nogal wat heil kunnen brengen. Doch, gezien de initiatiefnemers, was dit waarschijnlijk ook wel (mede) de bedoeling.

F.H.